

Villfarne sjel som går

Rolig ♩ = 76-92

1. Vill - far - ne sjel som går hen - ad den bre - de vei,
 2. Me - nings - løst, u - ten mål sy - nes vårt liv på jord.
 3. O, kjæ - re sjel, vend om fra synd og slutt en pakt
 4. Med ham i hvi - te klær strå - ler vi i hans prakt,

for ei å skjel - ne du for - mår og fin - ner
 Vi in - tet stort og godt kan se, ei hel - ler
 med Gud før Her - rens sto - re dom. Ja, gjør hva
 i et liv - sa - lig him - melsk skjær og i - ført

Her - ren ei. Du hå - ner då - pens pakt,
 nå - de stor. Men gjen - nom Hel - lig' ånd
 Gud har sagt. Da ved Den hel - lig' ånd
 rett - ferds drakt. Med al - le kon - gers ry

fra sann - het har deg vendt, fra frel - ses - pla - nen
 sku - er vi frem til ham som so - net har for
 en viss - het du skal få: Du le - des ved din
 har vi med - li - den - het. Når al - le vi blir

Gud har lagt og hit til jor - den sendt.
all vår synd, Guds e - gen Sønn, Guds Lam.
Fa - ders hånd og frel - se vil opp - nå.
født på ny, vi sig - nes med Hans fred.

Tekst: Charles Wesley, 1708–1788, bearbeidet
Musikk: Evan Stephens, 1854–1930

Alma 5:37–38
Johannes' åpenbaring 1:5–6